

Glasnik blage vijesti za spasenje svim umornima i bolesnima po duhu, duši i telu.

Izdavač: **Matija Baumgärtner,**
VINKOVCI, Gundulićeva 58.

HRIŠĆANSKI MESEČNI GLASNIK

Odgovorni urednik: **Petar Dautermann**
NOVI SAD, Živ. Petrovića ul. 3

Božja reč i Duh sveti na djelu

Mi koji smo se predali Duhu svetome da nas on vodi i da nas spremi na volju Božju možemo posvećiti, da je on još i danas na djelu, i hoće svaku dušu da dovede u pokajanje i da je oslobodi od greha i nevolje.

Imao sam već prilike da čujem, gdje neki razgovaraju: šta mislite, ovi vjerni kažu da njih vodi i uči Duh sveti. Ljudi takoga mišljenja govore: gdje smo mi od toga da Duh sveti dođe u nas grešnike, mi zato nismo dostojni. Zašto se narod csudjuje nedostojnim? Zato što ne poznaju milost Božju, i djela Duha svetoga. Gospod Bog ne gleda tko je ko, On ljubi svakog grešnika, ali mrzi na greh. On neće da se grešnik izgubi, nego da se spasi! Zato je On poslao na zemlju svoju večnu reč, koja je bila u Njega. »Ona bješe u početku u Boga, sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo« /Jov. 1:2-3/. I reč postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorodnoga od oca /Jov. 1. 14/. Bog je nama po slao prave reči spasenja, reči večnoga života jedinorodnoga sina, našeg Spasitelja Isusa Hrista, za kojeg su svedočili sva Njegova dela čudesa koja je On činio, a kašnje su Njegovi učenici, apostoli napisali Evandjela i poslanice, kao i Otkrivenje gonjeni od Duha svetoga da je On jedini Spasitelj sveta. Gospod Isus je sam kazao: Zaista, zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hljeba s neba, nego vam otac moj daje hleb istiniti s neba: Jer je hleb Božji onaj koji silazi s neba i daje život svetu, Jov. 6:32-33. Kroz Njega smo došli do prave reči spasenja.

Pre nego je Gospod Isus u nebo uzašao molio je On u prvosvećeničkoj molitvi, nebeskoğa Oca za svoje učenike i za svoju zajednicu: »Ja javih ime tvoje ljudima koje si mi da od sveta; tvoji bijahu pa si ih meni dao, i tvoju reč održaše. Sad razumeše da je sve što si mi dao od tebe. Ja reči koje si dao meni. dadoh im; i oni primiše, i poznadoše istinito da od tebe izidjoh, i verovaše da si me ti poslao« /Jov. 7:6-8/. Apostoli su to svedočanstvo Hristovo primili

kao temelj Spasenja, i zato je On na temelju te vere počeo zidati svoju Hrišćansku zajednicu. Kada je Isus učenicima dao svoj nalog, onda je On njima kazao: »Ako imate ljubav kmeni, zapovesti moje držite, i ja ću umoliti oca, i daće vam drugoga utješitelja da bude svama u vek: Duha istine, kojega svet ne poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti.« Učenicima je bilo vrlo teško kada je Isus kazao da će od njih otići. A On im reče: »Bolje je za vas da ja idem, utješitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću ga k vama. I kad on dodje pokazaće svet za greh, i i za pravdu, i za sud«. Ove reči Spasenja je On zapečatio sa svojom krvlju na golgoti, te je kroz to otvorio carstvo nebesko i svako, koji u Njeg veruje kako pismo kaže može u njega ući.

Kroz ovo malo svedočanstvo vidimo da je sve pismo dano od Boga i korisno za učenje, za karanje za popravljanje, za poučavanje u pravdi, da bude savršen čovek Božji, za svako dobro delo pripravljen« /2 Tim. 3:16-17/. Gospod Isus nam je ostavio svoje reči i otišao je u slavu nebesku kod oca i sjedi s desne strane, a nama je poslao Duha utješitelja /Djela ap. 2/. U ovoj reči nalazimo prva djela Duha svetoga šta je činio kroz ljude nakon što su primili obećanje koje je Isus učenicima obećao. Taj Apostol Petar koji je ovdje tako silovito govorio Božju reč kroz apostola Petra, koji se bio predao za ugodan spoda zatajiti pred jednom služavkom. Ali kada je on primio silu Duha svetoga onda je on bez ikakvog straha govorio reč Spasenja od Isusa Hrista, kojeg su oni razapeli. »Koji dakle rado primiše reč Spasnja krstiše se; i pristade u taj dan oko tri hiljade duša. To nije učinio Petar nego djelo Duha svetog kroz apostola Petra, koi se bio predao za ugodan alat u ruke Božje.

Tako isto hoće da djeluje Duh sveti u onima koji se još nalaze u grehu i misle da nisu dostojni te blagodati. Samo neka dodju iskrenim i slomljenim srcem kod Gospoda Isusa Hrista, koji prašta i najvećem grešniku grehe, te hoće da ga kroz Blagodat Božju usreći i da mu dade život večni. Zato, dušo

draga slušaj glas tvoje savesti kada te kára, jer je na djelu Duh sveti. Nemoj tako činiti kao većina ljudi što čine, ako ih opominje glas Božji, onda se oni stide to priznati i svome najbližemu, žena čoveku, a čovek ženi ili deca roditeljima, nego oni se bore protiv svoje savesti koja ih opominje. Daj dušu me-

sta Duhu svetome koji je od Gospoda izaslat i hoće da te vodi u pokajanje, da se poniziš kod nogu našeg Spasitelja Isusa Hrista i hoće od tebe izgubljenog grešnika da načini jedno Božje dete.

Szmoleniczky Tomo.

— * —

Odgoj Hrišćanske zajednice

(Nastavak)

Isključenje

Glava 11.

Konačno još imamo isključenje. Od toga bude govoreno u 1. Kor. 5 glavi, kao što smo već pre čitali. Na koncu 13. stiha čitamo: »Izvadite zloga izmedju sebe«. Tu se radi o isključenju. Isto to nalazimo i u Mat. 18:15-20. Tamo kaže: »ne poslušaj li zajednice neka ti bude kao neznabožac i carinik«.

Preko ove biblijske stavke trebamo tražiti razjašnjenja. Mnogi misle da se jednoj osobi što treba biti iz zajednice isključena treba prije toga dati prilike da ona u zajednici objasni šta ona hoće, pre nego što zajednica načini kakav zaključak. Ali to nigdje ne stoji da zajednica toga sluša, što je sagrašio. Gospodnja reč u Mateju 18:17 se često obratno kaže: »ne poslušaj li ga zajednica«, ali Gospod Isus ne kaže tako, nego sasama obratno: »ne poslušaj li zajednicu«. U ovoj reči ne odnaša se na to, da bi zajednica tog dotičnog poslušala koji je sagrašio, nego se ta reč odnaša na to, da taj što je sagrašio poslušaj zajednicu. Dalje kaže: »ne poslušaj li zajednicu, neka ti bude kao neznabožac i carinik«. Možda ćeš kazati kako može čuti kada nesme doći pred zajednicu. Kroz predstavništvo zajednice

Pomisli, da je sa nekim tako postupano kao što smo ovde čitali. On je nedostojno živio, i kroz to mu se oduzela služba. Primimo da je dotični starešina jedne skupštine. Ako on nedostojno živi, onda je to sasama naravno, da se na prvom mestu treba istoga skinuti sa dužnosti. Kroz to je zajednica dala svoje mjenje, i on treba da zna kako ona mišljenje ima preko njega. Ne poslušaj li on zajednicu i ne prepozna grehe svoje, tada je on čuo mišljenje zajednice, ali se nije pokorio ili ponizio. Bilo bi vrlo štetno kada bi jedna osoba koja je sagrašila dobila prilike pred celom zajednicom činiti za sebe propagandu i da bi kroz to samo slabim dušama škodila i u zabludu zavela. To nemože nikada biti mišljenje Božje reči. Nego je mišljeno, da ta osoba dobije presudu od tih, što predstavljaju zajednicu i kroz to od same zajednice. Ako se isti što je sagrašio hoće poniziti, onda može doći pred zajednicu i moliti za oprostjenje. I kroz to je stvar uređjena. Ne poslušaj li on zajednicu i ako je neistinit te se hoće opravdati, onda nema drugog izlaza nego taj: »držite ga onda kao neznabošca«. To je isključenje od kojeg Božja reč govori.

Od velike je važnosti za Božju zajednicu toga se držati. Ja znam da je to teško. Zajednički odgoj održati je vrlo mučan posao, tako da se zajednica Božja koliko je samo moguće od toga povlači nazad, i baš toga radi jedna zajednica tako lako padne kao žrtva u iskušenja, jer neće da isključi pošto je to mučno i žalosno.

Pogotovo osjeća jedan starešina tu bol. kojem leži djelo Gospodnje na srcu. Ali baš toga radi što je to tako teško, je Božja reč u tom odnosu tako hrabrljiva. — Jeste li vi приметили da baš u vezi sa isključenjem imamo ovo obećanje: »Jer gdje su dva ili tri sabrani u ime moje ondje sam ja medju njima«.

/Mat. 18:20/. To je slavno, što je Isus prisutan u zajednici Božjoj, kada se ima takę stvari kao isključenje rešiti. Moglo bi se misliti da se Isus onda povlači nazad, ali to On ne čini. On je i tada prisutan. On tješi i blagoslovi. Slava Njegovom svetom imenu.

Mi vidimo ovde u Božjoj reči kako se treba sa jednim grešnikom postupati. Jer stoji pisano: »Ako li sagrašiti tvoj brat, idi i pokaraj ga medju sobom i njim samim«. Bog je bezgranično ljubazan i vrlo zabrinut za duše. Kada ti brate ili sestro nešto kod tvoga brata ili sestre vidiš, što je greh, onda ne treba najprije da ideš starešini zajednice i da njemu kažeš ili drugom bratu ili sestri, nego ti trebaš tako činiti kako pismo kaže, da ideš baš kod toga dotičnog što je sagrašio i da ga uveriš. Kad netko kmeni dodje i nešto preko jednog člana kaže, onda ja pitam: »dali ste vi već njemu nešto kazali?« To je pravi put. Kada se jedna pogreška kod jednog brata ili sestre vidi, da se kod istoga ide i snjim se preko toga govori, onda kaže reč: »Ako te poslušaj dobio si brata svojega«. Pomisli samo, da na takav način možeš opet tvoga brata zadobiti, kako je to divno! Ali budeš li ti na njemu pogrešku vidio, a ništa mu kazao, onda će on dalje u grehu živiti i kroz to u propast ući. Kada ti, koji to vidiš, dalje pripovedaš drugima, to bi ga isto moglo dovesti u pad. Ali ideš li ti sam kod te duše i kažeš joj u ljubavi: Brate, ja vidim to ili to na tebi, onda će isti ako je zaista spašen biti volian opomenu primiti i poniziti se, i još će biti zahvalan na uputstvu.

Onda stvar ne treba dalje da ide, jer je ona rešena. Jeli se tebi brate ili sestro takav slučaj desio, onda ti nemaš prava to nekom kazati, ako je pogrešivi to tebi poverovao i od svoga pada je podignut. Ti nemaš obaveze, da to izneseš pred zajednicu. Vas dvoje, pogrešivi i ti držite to izmedju vas dvoje i prinesite to Bogu, a taj što je sagrašio je spašen i predobljen za Boga. Kako je to dragoceno kad to tako dodje. »Poslušaj li on tebe, onda si ti tvoga brata zadobio«.

»Ne poslušaj li te, onda uzmi još jednog ili dvoje sobom, tako da sve postoji na dva ili tri svedoka.« Tako se obično u zajednici čini. Ako je jedna osoba sagrašila, a to je došlo pred zajednicu onda mi imamo starešine, koji to rešavaju. Kod drugih se izabere jedan odbor za tu stvar. Ali to nije rečeno da su ove osobe za tu zadaću spretni, ili za tu stvar iskreni. Starešine su od zajednice odabrani. Ljudi sa pouzdanjem, ocevi u Hristu, čija je zadaća ovakve stvari uzeti u ruke. Poslušaj li on ove, onda stvar se ne širi dalje. Onda on to pred njima prizna i oni se mole zajedno i njegova je stvar pred Bogom i ljudima rešena. Kako je dotični sagrašio naspram čoveka, onda on to mora sa istim u red staviti. Tako će biti ista osoba spašena i od njenog greha oslobođenja, a stvar nemora dalje da se širi.

Nakon što je stvar kroz prvostepeni sud prošla, smije se ona preneti pred zajednicu. Kada to već tako daleko dodje, onda je obično malo nade da će okrivljeni zajednicu poslušati. Pošto je on već kod

prvostepenog suda okoreo, i obično je slabi izgled da će on dalje moći zajednici Božjoj pripadati.

Što može tada čin isključenja uključiti? Može se nekada ove reči čuti: »Vi mene možete isključiti, ali Bog mene neće isključiti. Možete činiti što hoćete između mene i Boga je sve dobro. No sada samo ovisi o tom dali je zajednica dosta Duhovna, dali nije moguće pristrana, a možda ima u zajednici osoba što spletkare i kroz njihove spletku izgone članove iz zajednice. Ako to nešto ima, onda se može biti siguran da Bog ne ide sa zajednicom, nego sa ovima preko kojih je došla spletku. Ali ako je zajednica Duhovna i iskrena pred Bogom, i nema drugog cilja nego samo Bogu služiti, onda uzima Bog obzira na zaključak zajednice, i tu onda ima zaključak zajednice nešto da znači. Šta Bog sa svojom zajed-

nicom u tom slučaju hoće, je sasvim naravno, da zajednica sledi vodstvu Božjem i da ona ovde na zemlji u takoj vezi s Njim bude da činjenje zajednice u tom slučaju bude sa Božjim djelovarenjem.

Ovdje isto stoji nešto divnoga u vezi sa isključenjem. Isus kaže, »dije On govori preko odgoja zajednice: »štogod svežete na zemlji biće svezano na nebu, i štogod razdriješite na zemlji biće razdriješeno na nebu«. To stoji u vezi sa isključivanjem. Ja mislim to, ako jedna zajednica pred Bogom stoji i njene su namjere čiste, vodjene i gonjene od Božjeg Duha i ako ona napravi zaključak za jednu osobu te je drži za neznabošća i carinika i vezu stime razdriješiti, tada će biti nešto u nebu rešeno. Nešto biva u Duhovnom svetu. Bog uzme obzira na zaključak zajednice. Nastaviće se.

Božji putevi s nama

Sveto pismo govori vernima, da su oni u Hristu i da je Hrist u njima. Ako ova istina u našem životu treba izražati, tada se mora naš telesni čovek poniziti. Nikada neće se telo u nama promeniti; mi imamo stalno preko njega bditi.

Pavao je bio uznešen u raj. Zar meso nije bilo u njemu? On kaže, da mu je dat žalac u meso andjeo sotonin, da ga čuša da se nebi ponosio /2. Kor. 12:1-10/. Ne znamo ništa pobližega preko toga. Ali bilo je to nešto što ga je držalo u poniznosti. Gospod je dozvolio da andjeo sotonin čuša Svoga slugu, ali mu se nečim javio što je njega položilo u prah. Gospod nije mu oduzeo velika otkrivenja, ali nije žalac oduzeo.

Na sličan način je Gospod i sa Jovcem postupao. On je mogao o njemu sotonin kazati: »jesi li vidio slugu mojega Jova? nema onakoga čoveka na zemlji kao on. Bog je njega tako blagoslovio, da je Jova od samog sebe mogao kazati: »koje me oko vidjaše, svedočaše mi«. To je bilo istina, ali to je Jova dovelo, da veliko o sebi misli, i zato ga Gospod predao da bude slomljen. Tada Jov nije više o sebi govorio: »koje me oko vidjaše svedočaše mi«, nego »moje te oko sada vidi, za to poričem i kajem se u prahu i pepelu« /Jov 29 i 42 glava/.

To je ono, što nam je svima potrebno, jedno potpuno znanje od toga, šta smo mi sami po sebi.

Ali nikada ne treba biti oslabljeno, što smo u Hristu. Ovo blago imamo mi u zemljanim posudama. Naše telo nam hoće smetati ovu istinu ostvariti, i kroz to se mora stalno držati u poniznosti. Ja moram učiti, da telo nesme imati vlastitu volju i u toj meri, kako ja to učim, rastem ja u Njemu koji je moja glava. Božja vernost i odgojna ruka uči me sve više, da o Njemu budem ovisan, i da svoju potpunu slabost si prizove u svjest, tako da se mogu kao Pavao hvaliti sa slabostima da se Hristova sila u mene useli. Onda smo dobre volje u slabostima, u ruženju, u nevoljama, u progonjenjima, u tugama za Hrista: jer kad sam slab onda sam silan« /2. Kor. 12:9-10/. Ova tajna sile je znanje, da sam ništa činiti nemogu, ali da Njegova sila se u mojoj slabosti izradjuje.

Mi smo još ovdje ostavljeni da obznanimo život Isusov na zemlji onima koje je On napustio. To je svakako Božja svrha snama. /Pogledaj 2. Kor. 4:10-11/. Kada je Bog svoga sina dao, da nas načini Svojom svojinom, zar nebi naša srca onda tako za Njega kucala, da samo Njemu živimo, koji je za nas umro? Mi više nemamo prava sami sebi živiti, nego samo Tomu, koji je za nas umro i vaskrsnuo. A da bismo više bili toga znanja, da Isus ima jedan zahtev u našem životu, da mi budemo tu za Njega, dok On ne dodje!

J.N.D.

Izveštaji

A. Grumbach, Beška. Primili smo ja i brat Filip Grumbach poziv iz Bosne, Dubrave kolone da ih preko božićnih praznika posjetimo, kojem smo se i odazvali, te smo bili tamo preko Božića gdje smo ljubaznim služili sa Božjom reči. Posle Božića smo otišli u Sprsko Seište gdje isto imamo malu grupu vernih gdje smo se dva dana zadržali i tamo je jedan mladić od 18 godina svoj život predao Gospodu. Odavde smo se opet vratili u Dubravu kolonu gdje smo zatekli dvogodišnju kćerkicu brata Vereša vrlo bolesnu. Mi smo samo mogli činiti šta nam Božja reč nalaže, te tako sam uzео postupak po reči u Jakovljevoj poslanici 5. glava gdje sam je sa uljem pomazao i molili smo se, a nakon toga je dete zaspalo. Kada se dete probudilo zaiskalo je ono da jede, a sledeći dan to je bilo na novu godinu došla je Majka sa detetom u skupštinu zdrava. Gospodu pripada sva slava, što On još uvek čini čuda. Kroz to je došla velika radost preko sakupljenih, a Gospod je svoju reč blagoslovio koju je kroz mene govorio a tri duše bile su voljne da posvete svoj život našem Spasitelju. Tako je Gospod načinio na novu godinu nove

ljudе, još dve duše su preko ovih dana svoj život Gospodu posvetili neka Mu je slava i hvala zato Aliluja!

Naš put je nas dalje vodio u Darkovac gdje jedna sestra već tri meseca leži teško bolesna, tako smo i tu se sa sestrom molili Gospodu, koja je najednoč počela Gospoda slaviti u novim jezicima, te je siela na svoj krevet gdje je pre toga ležala i posvedočila je da ne oseća osim umora nikakvih bolova više. Mi smo odavde otišli i nakon par dana čuo sam od iednog brata koji je tamo bio, da je ista sestra zaista potpuno ozdravila. Slava neka je Gospodu!

Iz Dubrave kolone izvešćuje brat Wereš: Godine 1939 na Silvestrovo kada se naša mala zajednica skupila na zajedničku molitvu, postao sam psojedinim u mojoj molitvi preglasan, te su se izrazili: što su oni za dve godine nazidali to sam ja za jedan sat porušio. Ali slava Bogu, posao na koljenima je mnogo blagosloveniji negoli posao ljudske mudrosti. Nekoliko naših članova počeli su se našim uverenjima suprotstaviti te su tako postale dve stranke. Jedna

za celu Biblijsku istinu, tj. verovanje u Duhovno krštenje sa sljedbenim znacima a drugi opet ovu istinu nisu mogli shvaćati, te je kroz to došao nespornom. Moja molitva i želja bila je samo to da nebi došlo do odvajanja, ali druga stranka radila je sa ljudskom mudrošću te je vrlo brzo došlo do toga.

Kada je do tog došlo, da smo se bili podelili izašlo je od nas pet članova, a kroz milost Božju došlo je u našu zajednicu do Silvestrova 1940 god. pet novih duša iz sveta, a posle toga četiri, dakle ukupno devet novih duša, Slava Bogu, Isus još živi i deluje kroz svoga svetog Duha.

Imam još jednu veliku radost da iskažem, što je Gospod moju molitvu i tu uslišao. Molio sam ga za Božićni dar, i to: da bi se moja supruga obratila, i gle Gospod je uslišao moju molitvu, i ako to nije bilo baš za Božić meni je taj dar bio i kasnije od velike dragocenosti. Ali pre nego što sam ovu veliku radost doživio, morao sam preći kroz dolinu ponižnosti.

Naša deca nisu bila baš zdrava, a pogotovo jedna mala bila je već skoro na umoru, a žena moja imala je gripu sa velikom skoro neizdržljivom glavoboljom. Tri dana uzimala je svaki dan po dva aspirina koji su vrlo slabu djelatnost pokazali. Ja joj kažem, veruj da Gospod Isus može pomoći: ali ona nemože da veruje. Bilo je to nedeljom ujutro pred novu godinu, glavobolja bila je tako jaka, da je od boli plakala. Naša mala četirigodišnja kćerkica dodje k meni i kaže: tata hajdemo se Bogu moliti da mama ozdravi, ali ja nisam imao nikakvi pogon za molitvu. Moja mala dodje drugi i treći put da se molimo za mamu, jer već se skoro nemože slušati užasni jauk od velike glavobolje. Pre nego sam sa mamom išao u molitvu poslao sam po aspirine. Tek što sam maloj govorio nekolidko reči da se za mamu moli, koje je ona u dječjoj naivnosti opetovala, gle čuda. bolovi su momentalno prestali, koji su čas prije bili skoro neizdržljivi. Slava i hvala našem Gospodu Isusu, koji još i danas leči svaku bolest, Ali-luja!

Moja žena je ustala i dodje k meni kaže: »Ja nisam htjela, ali moram, jer Gospod hoće da mu služim, a zato što On hoće neka bude Njegova volja i na meni, ja hoću da mu posvetim moj život. A budući već dugo za Njegovu istinu znam bi najradije se odmah dala krstiti«. Ali pošto je više duša pridošlo našoj zajednici i istini Božjoj, to mislim da je najbolje da i ona čeka tako, da bi bila lepa grupa, koji žele sa Gospodom u krštenju načiniti zavet.

Gde imaš ti tvoju Bibliju?

U mnogim predjelima Njemačke je običaj da mladencima zajednica na dan vjenčanja daruje bibliju. Jedan mladi bračni par u Wuppertalu koji su isto za dan venčanja dobili bibliju su u početku u njoj čitali, ali ubrzo su je metili na stranu. Došlo je do preterivanja i svadje medju ovim bračnim parom, i konačno su razišli. Sve su pravedno podelili, dok nisu došli do biblije koju su za venčanje dobili. Nju ću ja uzeti kaže čovek, a ženi odgovori: Biblija pripada meni. — Nisu se mogli sporazumeti, konačno uzme muž nož, i prereže istu u dva dela. Žena je dobila stari, a čovek novi zavet. Prošlo je više godina. Jednog dana dodje žena kod propovednika, koji ih je venčao, donela mu je stari zavet i reče:

»Ja znam zašto je naš brak razišao, na meni leži krivica; dajte vi meni za ovu polu bibliju jednu celu i molite se samnom da opet sve bude dobro«. Gospod je uslišao molitvu. Ne dugo dodje i muž sa svojim novim zavetom i priznade: »Ja znam zašto mi u miru nismo mogli živiti; na meni je krivica«. Propovednik je dao razdvojenju bibliju opet skupa uvezati i položi ruke bračnog para opet jednu u drugu, i andjeli u nebu su se preko toga radovali.

Sada još jedno pitanje na tebe: Gdje ti imaš tvoju Bibliju? Leži li ona u ormaru zaprašena i neuporabljiva? Ako je tako, onda je opet potraži, čitaj je sa molitvom i vapenjem, i Gospod će te blagosloviti. Biblija u ruci a Spasitelj u srcu tako, se ide na svim putevima; ali drugačije ne!

Jedna reč od Sokrata

Veliki Grk Sokrat dao nam je lozinku: Upoznaj se sam«. Jedan čovek koji nije bio Hrišćanin ali dobar poznavalac ljudi, dodao je još: »Napusti pokušaj samog sebe upoznati. Ti si jedna osoba koja se nikada nećeš upoznati.« Ne kaže li to već Jeremija u mnogo jasnijem načinu, kada on opisuje srce, kao jedno prevarno više svega i opakog; ko će ga poznati? Ali čim ti dodješ u dodir sa sinom Božjim, onda će ti tako ići kao Petru, koji je do nogu Isusovih iz dubine svoga srca izkazao: »Izidji od mene, Gospode! ja sam čovek grešan«. Ovo upoznanje vodi u Hristov život i osebnost, u Hristovo mišljenje i ljubav. Ona skriva u sebi duboko pouzdanje srca, i tako je to vera. Dalje ono čini praktičnu posvetu srca i života Gospodu Isusu i tako je ljubav. Nadalje prima u sebe pogled na savršenstvo, koje vodi od vere do gledanja, i tako je to nada. Uvek je upoznavanje Hrista večni život. Da njega možemo upoznati moramo Njegovu volju činiti i stupiti pod Njegovu vlast sa svim našim životnim odnošajem. Jer inače i za nas važi reč: Još nikada vas nisam znao!«

Moć tame

Jedna od najdirljivijih reči biblije je ta, da mi prvo čuvenje nakon pada u greh iz usta grešnice: »Zmija me prevari«.

To je postanak smrti, vrelo jada vike i bola. Čovečanstvo bede nalazi svoj početak, svoj izraz, svoje značenje u toj reči.

Tko je ta stara zmija?

»To je ta velika aždaja, koji se zove djavo i sotona, koji celi svet zavajda« /Otkr. 12:9/.

Isus ga naziva: ubojica od početka, otac laži, djavo, otac pakosti, laža, sotona, neprijatelj, vlada ovoga sveta itd. On ga spominje petnaest puta. — »Ja sam zato rođen i u svet došao, da istinu svedočim«. Dali bi mogao taj, koji to od sebe svedoči, djavola spomenuti, kada taj uopće nebi postojao?

Dali postoji djavo?

Da postoji osobni djavo i jedno organizovano carstvo od njegovih andjela, i da ima demona, posvedočuje nam pismo i naše vlastito iskustvo koje to mnogi verni posvedoče.

Pomislimo samo na Isusove časove iskušenja u Mat. 4:1-11 ili 13:19. 25. 28. 39. Luk. 8:12; 13:16; Luk. 22:31 ili 8:44.

Nedvosmisleno naučava pismo od njega u sedam knjiga staroga zaveta i u devetnaest knjiga svih pisaca novoga zaveta.

Preplatna cena: U našoj državi godišnje 12 Din., za inostranstvo 20 Din. Za Ameriku 50 C.
Čekovni konto broj 46.988 Poštanske štedionice - Zagreb.

Štamparija Farkaš i Dürbeck, Novi Sad, Železnička ul. 30. — Telefon: 24-88